

**Αν κάτι έχει φανεί με τον πιο emphaticό τρόπο από την έξαρση της επιδημίας και μέχρι τώρα, είναι πως η υγεία μας, αντί να είναι στο επίκεντρο των πολιτικών που εφαρμόζονται για τη διαχείριση της, βρίσκεται στο στόχαστρο τους.**

Διαχρονικά άλλωστε, η μέριμνα για την υγεία μας από το κράτος και τα αφεντικά, είναι αποκλειστικά ενταγμένη στα πλαίσια του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και λειτουργίας ενός μοντέλου καταπίεσεων και εκμετάλλευσης. Αυτό το σύστημα, βασισμένο στον ανταγωνισμό και την αέναη κερδοφορία και λεηλάτηση φυσικών πόρων, γεννά καταστροφές που δεν είναι ούτε το ίδιο σε θέση να αντιμετωπίσει. Η καταστροφή και η εντεινόμενη επέμβαση στο φυσικό περιβάλλον, η μαζική κρεατοβιομηχανία, οι συνθήκες ζωής στις πόλεις, τα εξαντλητικά ωράρια, τα παρεχόμενα επίπεδα περίθαλψης, οι πειραματισμοί στα εργαστήρια και τα μικρά ή μεγάλα ατυχήματα τύπου τσέρνομπιλ που συμβαίνουν ανά καιρούς, μόνο άσχετα δεν είναι. Και αυτό το σύστημα, ακόμα και τώρα, δεν υπόσχεται τίποτα διαφορετικό, ούτε επιτρέπει όρια αμφισβήτησης. Η καπιταλιστική ευημερία, η ανάπτυξη, όπως και οι καταστροφές (πόλεμοι, οικονομική κρίση, πανδημίες κτ) αποτελούν τα απότοκα τέκνα του ίδιου συστήματος.

**Δεν έχει σωτηρία το σύστημα αυτό.**

Είναι σαφές πως οι επιδημίες, άπαξ και προκύψουν,

δεν μπορούν να μην προκαλέσουν και απώλειες. Και πως επίσης, είναι ικανές να γονατίζουν τα συστήματα περίθαλψης, τα οποία άλλωστε δεν έχουν οργανωθεί γύρω από αυτές έτσι κι αλλιώς. Ωστόσο, δεν είναι ο ίδιος ο covid-19 που διέλυσε κι άλλο τις ήδη υποβαθμισμένες δομές περίθαλψης, αλλά η κρατική διαχείρισή του. Τα νοσοκομεία μετατράπηκαν σε δομές περίθαλψης αποκλειστικά μίας νόσου, τα τακτικά ιατρεία έκλεισαν, η φροντίδα για ο,τιδήποτε μη-covid γίνεται μόνο από τα επείγοντα, τα περισσότερα χειρουργεία ακυρώθηκαν, αφού δεν μπόρεσε να αποκλειστεί η πιθανότητα διάδοσης εκεί, η απαγόρευση συνοδών για τις νοσηλεύόμενες –ένα κενό που δεν καλύφθηκε αλλιώς- συνεπάγεται απομόνωση και έλλειψη στοιχειώδους φροντίδας. Ακόμα και η ιδέα περίθαλψης σε νοσοκομείο, αν κάτι τέτοιο θα μπορούσε να είναι εφικτό, είναι συχνά προς αποφυγή λόγω της έλλειψης μέτρων προστασίας που τα μετατρέπει σε κέντρα διασποράς. Η πρωτοβάθμια περίθαλψη οδηγήθηκε στη διάλυση, τα κέντρα υγείας μετατράπηκαν σε εμβολιαστικά κέντρα, πολλές διαγνώσεις γίνονται τηλεφωνικά, τα Το.Μ.Υ. έκλεισαν, τα ΙΚΑ υπολείπονται.

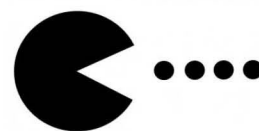
Ο μόνος τομέας που κρατήθηκε καθαρός από covid-19 είναι ο ιδιωτικός, που δεν ανέλαβε ούτε ελάχιστο βάρος τέτοιων περιστατικών. Η ιδιωτική οδός μάλιστα, παραμένει ακόμα η μόνη επιλογή για πολλά περιστατικά μη σχετιζόμενα με την επιδημία, εννοείται πάντα με το αζημίωτο, αφού τα νοσοκομεία σε μεγάλο βαθμό έχουν μετατραπεί σε εμβολιαστικά κέντρα. Δεν παραβλέπουμε πως αυτή η κατάσταση που διαμορφώνεται, ίσως να είναι μία καλή ευκαιρία για αναδιάρθρωση του δημόσιου συστήματος περίθαλψης.

## Οι εργαζόμενες στη βιομηχανία της υγείας θα γλιτώσαν;

Όσον αφορά το προσωπικό στα νοσοκομεία, τα μόνιμα κενά ούτε τώρα καλύφθηκαν, η λειτουργία τους ως κλινικές covid βασίζεται σε έκτακτες μετακινήσεις ειδικευμένων και μη-εκπαιδευμένου προσωπικού, τα ωράρια εργασίας έγιναν εξαντλητικά, τα μέτρα προστασίας παραμένουν ελλιπή, η έκθεση σε κίνδυνο μεγαλώνει όσο χαμηλώνουν οι βαθμίδες του εργατικού δυναμικού. Σε αυτήν την πολιτική διάλυσης, τα θεσμικά όργανα και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις συναίνεσαν με τον τρόπο τους, καταδικάζοντας την φραστικά και στηρίζοντας την πρακτικά, και όσοι υγειονομικοί στάθηκαν απέναντί της, διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας και περίθαλψης, βρέθηκαν αντιμέτωποι με διώξεις από τις διοικήσεις. Και ούτε λόγος για επιστροφή των γιατρών στην παρακολούθηση των ασθενών τους, ποιες θα καλύψουν άλλωστε μετά τη λειτουργία των εμβολιαστικών κέντρων..

## Έχει δουλειές ο ιός..

Το μεγαλύτερο βάρος στη διαχείριση της επιδημίας, λοιπόν, δόθηκε στην εφαρμογή κρατικών lockdown. Αυτή η διαχείριση είναι ταξική και έμφυλη. Ενώ η βασική μετάδοση έχει να κάνει με τους χώρους εργασίας, τα αντίστοιχα μέτρα προστασίας εκεί ήταν ελάχιστα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Ασπρόπυργου, όπου «έκλεισε» μία ολόκληρη περιοχή για να μπορεί να συνεχιστεί η λειτουργία των τοπικών εργοστασίων και βιομηχανιών, ό,τι ακριβώς δηλαδή ευθυνόταν για τη διασπορά και την έκθεση των εργαζομένων σε κίνδυνο. Οι απαγορεύσεις τέθηκαν στον ελεύθερο μας χρόνο, η αξία των κινήσεών μας ιεραρχήθηκε, η ερμηνεία της ζωής με 6 κωδικούς

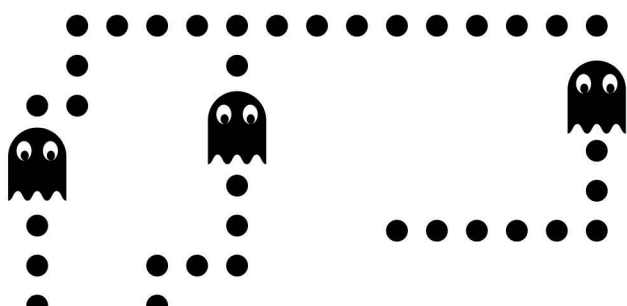


συνεχίζει να συμβαίνει και μετά το τέλος των sms εξόδου. Απαγόρευση κυκλοφορίας, έλεγχος του 24ωρου μας, έλεγχος και περιφράξεις στο δημόσιο χώρο, εξαφάνιση της κοινωνικοποίησής μας, καταστολή και εγκλεισμός. Η παραμικρή παράβαση σημαίνει οικονομικό πρόστιμο, ποια άραγε θα πειθαρχήσει ευκολότερα; Η ιδιωτική σφαίρα έκλεισε κι άλλο, το σπίτι που θα μας κρατούσε ασφαλές, δεν τα κατάφερε για όσες βίωσαν την έμφυλη βία σε ακόμα μεγαλύτερη συχνότητα, η φροντίδα και το νοικοκυριό, ως κατεξοχήν -απλήρωτη- γυναικεία υπόθεση, έχει πλέον λιγότερα διαλλείματα. Ακόμα κι έτσι, η ασφάλεια του σπιτιού ήταν άλλη μία ανέφικτη πολυτέλεια για όσες συνωστίζονταν στα ΜΜΜ, για όσες δούλευαν ανασφάλιστες και έμειναν άνεργες χωρίς καν το επίδομα 'τη βγάζω, δεν τη βγάζω', για όσες ασφυκτιούσαν σε μικρά και σάπια σπίτια και για όσες δούλευαν σε συνθήκες έκθεσης στον ιό. Το κόστος ζωής έμεινε αμετάβλητο, οι τιμές στα ράφια των σουπερ μάρκετ, τα νοίκια των σπιτιών, οι λογαριασμοί, δεν είχαν ιδιαίτερες μεταβολές.

## Έλα κόσμε, πάρε μέτρα.

Μέτρα δολοφονικού χαρακτήρα για τις κοινωνικά αδύναμες και αόρατες. Για τις μετανάστριες, για τις Ρομά, για τις φυλακισμένες, για τις κατοίκους γηροκομείων, υπάρχει μόνο παραπάνω εγκλεισμός, λιγότερη φροντίδα, περισσότερη απομόνωση/ γκετοποίηση και ούτε καν στοιχειώδης περίθαλψη. Μέτρα αντιεξεγερτικά και προσπάθεια γενικευμένης κοινωνικής πειθάρχησης. Το κάθισμα σε παγκάκι έγινε κυριολεκτικά περάσμα στην παρανομία, η συλλογικοποίηση χτυπήθηκε, οι συναντήσεις και οι συγκεντρώσεις απαγορεύτηκαν μη τυχόν και δημιουργήσουν αντιστάσεις στην εξαθλίωση των ζώων μας. Και οι γειτονιές μας γεμίζουν πλέον συχνότερα με ένστολα καθάρματα.

Με τσίμπημα ή χωρίς, το κακό όνειρο δε φεύγει. Το εγχειρίδιο διαχείρισης γράφει: lockdown και καραντίνες, εν αναμονή του εμβολίου, και βλέπουμε. Καμία κουβέντα για αντιμετώπιση των συνθηκών που γεννάει τους ιούς, κανένας έλεγχος στα high-tech βιολογικά εργαστήρια, καμία βελτίωση των συνθηκών ζωής. Το εμβόλιο κουμπώνει ακριβώς σε αυτό το μοτίβο, είναι το ιδανικό φάρμακο που θα επιτρέψει τη γρήγορη επιστροφή στην κανονικότητα της παραγωγής και εκμετάλλευσης, χωρίς να αμφισβητηθεί τίποτα, χωρίς να αντιμετωπίζονται αιτίες. Και μας υπόσχονται ότι





στις επόμενες μεταλλάξεις και στους επόμενους ιούς, θα υπάρχει καλύτερη προετοιμασία στην παραγωγή των εμβολίων, αυτή θα είναι η μόνη λύση ή η μόνιμη απειλή, ανάλογα πώς το βλέπει καμιά. Η επιστήμη που μπορεί να πειραματίζεται με ιούς, η επιστήμη είναι που μπορεί να τους καταπολεμά, οι υποσχέσεις της για άμβλυνση των ανισοτήτων του κόσμου μένουν όνειρα απατηλά. Μπροστά στην επιχείρηση επιστροφής στην κανονικότητα, ενεργοποιούν το mega-project μαζικού εμβολιασμού. Η τάση του κεφαλαίου και της επιστήμης, που κυριαρχεί αυτή τη στιγμή, με όχημα τους κρατικούς μηχανισμούς θέτει κεντρικά το μαζικό εμβολιασμό του πληθυσμού, στο όνομα της προστασίας του συνόλου και της κοινότητας.

Ποιος μπορεί να εμπιστευτεί όμως τις αφηγήσεις αυτών που συνεχίζουν σε κάθε ευκαιρία να καταστρέφουν τις κοινότητές μας; Η αυτοδιάθεση των σωμάτων στην υπηρεσία ποιων ακριβώς, και με τι κόστος; Απόκρυψη στοιχείων, αποσιώπηση ανεπιθύμητων παρενεργειών, άγνωστες παρενέργειες, ελαστικότητα στα κριτήρια ασφάλειας και επίσπευση εγκρίσεων, πρωτοεμφανιζόμενες τεχνολογίες με τρομακτικές δυνατότητες και ούτε κουβέντα για κάλυψη εμβολιαστικών ατυχημάτων, δείχνουν ότι οι αφηγήσεις τους κάθε άλλο παρά ουδέτερες είναι. Εύλογα λοιπόν, ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού διεκδικεί το δικαίωμα του να αρνηθεί τις κρατικοεπιστημονικές συστάσεις, βλέποντας πώς το διακύβευμα -και εδώ- δεν είναι η υγεία μας, αλλά πώς είμαστε θυσία στο τέρας της εξουσίας και της οικονομίας.

Τα δικαιώματά μας και οι ελευθερίες μας ξέρουμε καλά πώς υπάρχουν όσο το κεφάλαιο δεν κινδυνεύει από αυτά και όσο οι αγώνες μας τα θέτουν στο επίκεντρο. Η άρνηση αποδοχής των συστάσεων για εμβολιασμό, έχει ήδη αρχίσει να μετατρέπεται σε επιβολή υποχρεωτικότητας από τη μεριά του κράτους, των ΜΜΕ και των αφεντικών, τρομοκρατώντας και λαιδορώντας ως ανεύθυνες καθολικά όσες είτε απλά αρνούνται να δεχτούν εθελοντικά vector, mRNA, και κλασσικές εντολές στα σώματά τους, είτε στέκονται κριτικά απέναντι σε αυτήν τη συνθήκη. Ο εμβολιασμός ξεφεύγει από τα πλαίσια της προστασίας από βαριά νόσηση και περνάει στο συσχετισμό του με την τιμωρία. Τα περιί προνομίων και αποκλεισμών που ακούγονται, έχουν ήδη αρχίσει να εφαρμόζονται σε όλο το φάσμα

της καθημερινότητάς μας. Κόσμος ήδη έχει χάσει τη δουλειά του, ή δυσκολεύεται να προσληφθεί, ως ανεμβολίαστος, μία κατάσταση που φαίνεται ότι θα ενταθεί αρκετά το επόμενο διάστημα. Τα μέχρι πρότινος προσωπικά δεδομένα, δεν μπορεί να είναι πλέον προσωπικά, τυπικά ή άτυπα απαιτείται πρόσβαση σε αυτά από το ίδιο το κράτος μέχρι τον όποιο εργοδότη. Αυτό συμβαίνει ήδη μέσα από διαρροές λιστών εμβολιασμών, μέσα από την εβδομαδιαία διαδικασία καταγραφής των self-test και μέσω της άμεσης ή έμμεσης επιχειρούμενης υποχρεωτικότητας.

### **Κρατικά lockdown, υποχρεωτικοί εμβολιασμοί, εκκωφαντικές σιωπές.**

Για άλλη μια φορά, επαναλαμβάνεται ό,τι συνέβη και με τα lockdown, ηλίθιες αφηγήσεις να μετατρέπονται σε θέσφατα, διεκδικώντας το μονοπώλιο του δημόσιου λόγου.

Από κοντά οι εκκωφαντικές σιωπές. Καθώς η πολεμική συνθήκη επανεκκίνησης της οικονομίας δεν επιτρέπει παρεκκλίσεις, σύσσωμες οι θεσμικές συναινέσεις αποκαλύπτονται. Σωματεία, συνδικάτα, κόμματα και οργανώσεις, εμφανίζονται ξεκάθαρα σαν υπηρέτες των κρατικών πολιτικών, καταδικάζοντας μαζί με τους εργοδότες όσα μέλη τους εξακολουθούν να επιλέγουν να είναι τα ίδια που θα αποφασίζουν για τα σώματά τους.

Και ενώ οι ανοησίες για ανοσία αγέλης καταρρέουν και επίσημα, μιας και αναγκάστηκαν ήδη να αποδεχτούν τη μη υποχρεωτικότητα για παιδιά και εφήβους, η τρομοκρατία εξακολουθεί να οξύνεται.

### **Ενάντια σε παλιές και νέες περιφράξεις, έμφυλες, ταξικές, φυλετικές, σεξουαλικού προσανατολισμού.**

**Ενάντια στους νέους διαχωρισμούς εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων, στον ασταμάτητο έλεγχο των ζωών μας, ενάντια στα νέα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων.**

**Ενάντια στις διώξεις όσων αντιστέκονται στην επέλαση των θανατοπολιτικών.**

**Το ζήτημα έχει εδώ και καιρό τεθεί:**

**Θεατές των ζωών μας και θύματα επιλογών αλλότριων συμφερόντων ή κομμάτι ζωντανών κοινοτήτων αγώνα και αλληλεγγύης.**





## ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΓΩΝΑ ΑΝΩ ΠΟΛΗΣ

Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20.00  
Πλατεία Κουλέ Καφέ, Θεσσαλονίκη | Λεωφ. 23 (Στάση: Κουλέ Καφέ)  
[anopoli@espiv.net](mailto:anopoli@espiv.net) | [anopoli.espivblogs.net](http://anopoli.espivblogs.net)

